

свѣти, не е ли отражение на слънчевата свѣтлина? Ако слънчевата свѣтлина угасне, всичкитѣ огньове веднага ще изгаснатъ, а понеже огънятъ гори, то е едно доказателство, че и слънцето гори. А понеже Богъ живѣе въ свѣта, проявява своята свѣтлина, то и ние живѣемъ въ Него. Че нѣма Господъ, азъ бихъ казалъ така: ако Господъ изчезне, и азъ ще изчезна, защото азъ съмъ едно отражение. Може ли сѣнката да изчезне безъ реалността? — Не може. Следователно, сжествуването на сѣнкитѣ е едно доказателство, че сжествува и реалностъ.

„Който има уши да слуша, нека слуша!“

Сега, нѣкои отъ васъ ще кажатъ: ние сме хора на реалността, хора на ХХ вѣкъ, нови идеи има въ насъ, мислишъ ли, че ще ни заблудишъ съ своитѣ аргументи? Ние искаме да поставимъ твоето учение на опитъ. Туй, което ни говоришъ, право ли е? Азъ бихъ ви задалъ други въпроси: кола, която не се движи, може ли да се счупи? Стомна, която се не пълни, може ли да се изпразни? Хлѣбъ, който се не яде, може ли да се свърши? Рѣка, която не тече, може ли да прѣсхва? Огънь, който не гори, може ли да запали нѣкоя кѣща? Човѣкъ, който не мисли, глупости може ли да направи? Човѣкъ, който не чувствува, може ли да люби или да мрази?—отговорете ми на тѣзи въпроси! Умразата въ едни хора е любовъ въ други. Твоята умраза е корень на една висша Любовь. Туй, което ти чувствувашъ като умраза, ако ти проектирашъ твоята любовъ къмъ коренитѣ на умразата, цвѣтоветѣ въ клонищата ще дадатъ най-хубавитѣ сокове. Ти казвашъ: а, тази умраза ми съсипа сърцето. Ти трѣбва да намразишъ нѣкого, за да обикнешъ другиго. Отъ тази твоя умраза ще се образува любовъ. Умразата ще мине като любовъ въ единъ по-висшъ свѣтъ. Ама защо е умразата? — Потрѣбна е. Защо е любовта? — Любовта е потрѣбна, за да се яви умразата. Умразата е единъ свѣтъ на по-нисши сжества. Като намразишъ нѣкого, туй, което е нещастие за тебе, е щастие за другиго, въ това има едно движение. Тѣй щото, ако ти си щастливъ, другъ е нещастенъ; ако ти си нещастенъ, другъ е щастливъ. Сега, тия нѣща, които ви казвамъ, както и туй послѣдното, се нуждаятъ огъ доказателства, но и него нѣма да доказвамъ, защото нѣмамъ врѣме.